

روز کارگر را به روز خروش علیه رژیم حامی سرمایه داران بدل کنیم

بار دیگر در آستانه روز باشکوه و عظیم کارگر قرار داریم ، روزی که لرزه بر اندام سرمایه داری میاندازد و قدرت واقعی طبقه کارگر متحد را به وضوح عیان میکند . در ایران طبقه کارگر ، در شرایط اسفباری بسر میبرد، گرانی و بیکاری و فقر به شدت زندگی و معیشت و بهداشت توده های کار و زحمت را در خطر قرار داده و روز به روز بر تعداد گرسنگان و بیخانمانها و زباله گردها افزوده میشود و رژیم فاسد جمهوری اسلامی با در پیش گرفتن و تداوم سیاست های سرکوبگرانه و ارتجاعی خود، شرایط تداوم غارتگری و استثمار کارگران و زحمتکشان و ثروتهای این سرزمین را توسط سرمایه داران مطلوبتر میکند.

اکنون تامین معیشت روزانه به اصلی ترین دغدغه کارگران بدل شده و همه اعتراضات صنفی حول دریافت حقوق معوقه و افزایش آن مطابق تورم موجود است و تاکنون کارگران ، کشاورزان، معلمان ، پرستاران ، بازنشستگان ، کارکنان شهرداریها ، پرسنل نظامی و انتظامی و آتش نشانی ، کارمندان مخابرات و نفت ..... تنها پاسخی که برای خواسته های صنفی و معیشتی خود گرفته اند گاز اشک آور و باتوم و بازداشت و زندان و شکنجه بوده ، این رژیم ددمنش بیش از چهار دهه همواره چنین عمل کرده است.

نکته اصلی این است که جمهوری اسلامی نه میخواهد و نه میتواند به خواسته های صنفی کارگران و زحمتکشان پاسخ دهد . نمیخواهد چون همواره بر این باور بوده وهست که پذیرفتن و اجابت کوچکترین خواسته ، اعتراضات ادامه دار خواهد بود و ابعاد وسیعتری میآید و موجب جری شدن دیگر اقشار مزد بگیر و تضعیف اقتدارحاکمیت خواهد شد و در عین حال آن سرزمین با ثبات و ارزان موعودی که همواره از ابتدای شکل گیری جمهوری اسلامی برای فراهم کردن هر چه مطلوبتر غارت گری و چپاول سرمایه داران ترسیم میکرده ، مورد خدشه واقع خواهد شد ، حتی اکنون که برای سال جدید شورای عالی دستمزد افزایش ۵۷ درصدی دستمزد را مصوب کرده با گذشت دو ماه از سال جدید و فشار سرمایه داران زمزمه تشکیل دوباره شورای عالی کار و بازنگری در این افزایش به گوش میرسد (هر چند این افزایش هم کمترین تاثیری در بهبود وضعیت معیشتی کارگران ایجاد نمیکند) . نمیتواند چون رژیم به نهایت ورشکستگی و درماندگی رسیده و حتی در پرداخت حقوق کارکنان و پرسنل و بازنشستگان اداری و نظامی ارگانهای دولتی عاجز شده ، با توجه بر اینکه حفظ و کمک به مزدوران و باندهای مخوف و جنایتکار دست پرورده خود در کشورهای منطقه را که مجری ایجاد آشوب در منطقه و متضمن بقاء اش هستند ، در اولویت اول خود قرار داده است ، تمامی درآمدها در وحله اول نسیب این مزدوران میشود.

واقعیت این است که قیام گرسنگان به کابوسی برای رژیم بدل شده و همانطور که کارگزارانش طی این چند سال اخیر به کرات بیان کرده اند هراس از تحقق این کابوس آرامش را از سرمایه داران و رژیم حامیشان ربوده . متوقف شدن همه اعتراضات پراکنده حول خواسته های صنفی آنهم از این رژیم پلید ضد انسانی ره به جایی نخواهد برد همانطور که در طی این سالها نبرده . برپایی تجمعات صرفا برای مطرح کردن خواسته های صنفی و معیشتی فقط به عنوان سوپاپ اطمینانی برای تخلیه خشم و عصیان توده ها عمل میکند و به همین دلیل اعتراضات کارگران و معلمان و بازنشسته ها .... با کمترین برخورد سرکوبگرانه از سوی رژیم روبرو و در اصل توسط رژیم تحمل میشود ولی این واقعیت را نباید منکر شد که در سایه رژیمهای فاشیست و ددمنشی چون جمهوری اسلامی هیچگاه نباید امید گشایش و بهروزی داشت ، تنها راه ، متحد شدن و برپایی اعتراضات سراسری و اعتصابات گسترده و به چالش کشیدن موجودیت این رژیم است . تحقق آزادی ، برابری ، رفاه ، امنیت ، پیشرفت و توسعه تنها در سایه

سرنگونی قهرآمیز جمهوری اسلامی و استقرار جمهوری شوراها ، استقرار سوسیالیسم ممکن است . اینک رژیم در ضعیفترین و ناتوان ترین دوره حیات ننگین خود قرار دارد و میبایست روز کارگر را به نقطه آغازین برپایی اعتراضات گسترده و متحد برعلیه گرانی و بیکاری و فقر بدل کنیم . " باید از ریشه براندازیم کهنه جهان جور و بند " " وانگه نوین جهانی سازیم هیچ بودگان هر چیز گردند. "

زنده باد اتحاد وهمبستگی کارگران و زحمتکشانشان

مرگ بر جمهوری اسلامی

برقرار باد جمهوری فدراتیو شورایی

زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فداییان کمونیست - فعالین داخل کشور

تهران ۱۴۰۱/۲/۷